

Передплата

на «РУСЛАНА» вноситься:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Наодиноне число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня
крім неділі і руских свят
о год. 6-й пополудні.
Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперника. — Експедиція
місцева в Агенції Ляндсмангоф
в пасажі і асємблеї.
Рукописи звертає краще
на попереднє застереження. —
Рекламації неопечатані відні
від порта. — Оголошення зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а у «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесення по
15 кр. від стрічки.

Нова урядничо-єрархічна система.

(+) Reichswehr, півофіціальний орган міністра-президента починає суспільність в Австрії підготовляти до грядучої нової урядничо-єрархічної системи. Позаяк тепер виринула можливість правити Австрією без парламенту, отже згаданий орган застанявляє ся над другою можливістю, як виглядала би така безпарламентова управа. А спонуканий сей орган до роздумованя над сею справою наслідком невдачі переговорів правительства з парламентарними сторонництвами. Невдача тих переговорів довела по думці Reichswehr до такого стану, о котрім доси не можна знати, чи се є вже а конте абсолютизму, чи безпарламентарне інтеррегнум, чи провізорія без певної ціли. Правительство само не моглоб нині сказати, яке значінє має теперішній стан. Оно стоїть тепер ще перед подіями і ті події доперва спонукують правительство усунути сі трудности з участію парламенту або без него. В сій хвилі може правительство лише бажати роботи на основах парламентарних, однак не може дати в сій справі ніякої певної запоруки. Задля того мусить правительство поробити потрібні заходи, щоби приладити ся і на случай довшої непарламентарної ери. Найновішні переміщення і переміни у висших місцях адміністрації можна вважати в часті підготовленем до сеї нової системи. Утворене з секційних шефів міністерство є тим самим дійсно урядничим правительством. Нове правительство думало тим способом визволити ся з під залежності від парламентарних сторонництв і зазначити се прилюдно, що бажає бути цісарским правительством. Нове правительство бажало тим зазначити, що не хоче звертати ся ані в право, ані в ліво, а руководити ся лише службовою присягою. Reichswehr каже, що висші посади державні не будуть нагородою за добре політичне поведєнє, за перехід з опозиції до більшости, а парламентаристи не будуть тепер могли на такі визначення числити: краєвим прези-

дентом може лише зістати віцепрезидент намісництва, а тим знов давнійший радник двору, а радником двору — секційний радник і т. д.

Яко доказ сеї нової системи наводить «Reichswehr» іменованє бар. Лебля міністром для Галичини, австрійського урядника. Однак, щоби та система була успішна, бажає Reichswehr для неї тривалости, але й сама сумніває ся, чи парламентаристи усвоят ся з сею новою реформою, що найвисші посади державні позаміщувано заводовими урядниками. Наколиб політичні сторонництва дійшли знов до керми, мусіла би та нова система уступити, а знамениті урядники, що десятками літ успішно служили державі, мусіли би уступати з передових місць амбітним політикам. Держава мусіла би втратити не лише міністрів і намісників, але й віцепрезидентів намісництва, секційних шефів і радників двору. Таку втрату уважає Reichswehr подвійною шкодою для держави і робить собі надію, що нова урядничо-єрархічна система буде довго тривалою інституцією, а поруку тривалости добавляє в знаменитих прикметах єї репрезентантів.

Ся статя Reichswehr стає певним доказом, що нове міністерство з урядничою ціхою не тільки робить заходи, щоби ладнати справи і без підмоги парламенту, але щоби з тої нової урядничо-єрархічної системи витворити тривалу інституцію. Нехайже любителі і обожателі парламентарної обструкції і непарламентарних галабурд призадумують ся над сею перспективою.

Словенське католицке політичне Товариство в Любляні до п. Барвіньського.

Католицке політичне Товариство в Любляні, котрого головою є заступник краєвого маршала і посол Фр. Повше, вислало з дня 12 с. м. до п. Барвіньського отсю відозву, котру тут в словінським перекладі дословно наводимо:

Veleblagorodni Gospod!

Odbor slovenskega katol. polit. drustva v Ljubljani je sinoci sklenil nastopno zahvalno izjavo:

Odbor z največjim veseljem pozdravlja solidarno postopanje slovanskih in katolisko-nemskih državnih poslancev v boju za resnico in pravico. Odbor zraza svojo popolno soglasje z manifestom, katerega je izdala združena desnica na temelju krsanske pravčnosti. Edino v gojitvi prave vernosti, v pravicnem izvrševanju enakopravnosti vseh narodov, v vstrajnom delu za gospodarsko in socialno zboljšanje vseh stanov prebiralstva morejo iskati avstrijski narodi in naša država resitve iz opasnega položaja, katerega je prouzročila nemsko-nacionalna in socialno-demokratska obstrukcija.

Odbor izreka svoje zaupanje združeni desnici in zahvalo osobito slovanskim skupinam najsičajni manifestaciji solidarnosti.

Blagovolite preblagorodni gospod nacelnik krsc. Slovan. socij. zveze ter nam ljubega bratskega rusinskega kluba vzeti to zahvalo nasego drustva v dobrohotno vednost.

Z izrazom najspostliveje udanosti: Slovensko-katol. polit. Društvo v Ljubljani 12. dec. 1897.

V. Moncer Predsedik Francisek Povše
tajnik. državni poslanec.

а в рускім перекладі:

Високоблагородний Панє!

Виділ Словенського католич. політ. Товариства в Любляні отсим складає слідуєчу похвальну заяву:

Виділ з найбільшою радістю поздоровляє солідарне поступованє славянських і католицко-німецьких державних послів в бою за слухність і право. Виділ висказує свою повну згоду з маніфестом, котрий видала сполучена правниця на основі християнської справедливости. Єдино в змаганях справдєсної вірности, в справедливім переведєнню рівноправности всіх народів, в ревній праці для економічного і соціального розвою всіх станів суспільности можуть глядіти австрійські народи і наша держава виходу з небезпечного положєня, яке споводувала німецько-національна і соціально-демократична обструкція.

Виділ висказує своє довірє сполучєній правниці і поручає іменню славянським громадам прилучати ся до маніфєстації солідарности.

Звольте, Високоблагородний Панє Предсідателю Славянського християнсько-народ. Союзу, як і нам милого братнього руско-народно-

3 Хрестом на вколяшках.

Оповіданє Данила Мордовця

з Альманаху «Складка» 1897 р. в Петербурзі.

(Дальше).

Січовий батюшка, отець Панхвилий, зближившись на середину майдана, зупинив ся трохи і, осїнивши святим хрестом на всі сторони козацтво, набожно мов у церкві, возгласив:

— Дітки мої духовні! — славне військо запорожське низове — кождий день я предстою з моїми сокрушенними і смиренними молитвами пред престолом Всеблагого, благаючи Господа за вас, дітки мої милі! — Ви тепер гуляєте: Милосерний Бог післяв вам радощі, осїнивши праведне оружє ваше побідою над врагами хреста Господня. Радуйте ся і веселїть ся, дітки мої! Але не забувайте, ох! — не забувайте діточки, що у сей самий час триста-пятьдесят братів ваших, що впали в руки ворогів лютих коло Сагайдачних кучугур, сидять тепер у кайданах по темних темницях і, як ото плачем

плаче невольницька дума, сьвіту, може, божого, сонця праведного у-вічи собі не видають, а то й гірше, діточки милі: — може тепер братів ваших у три ряди бідних невольників посажено, по два та по три до купи поковано, по двох кайданів на ноги покладено, сирію сирцею назад руки повязано, і може вже ті кайдани — залізо їм ноги покривало, біле тіло козацьке молодецьке коло жовтої кости пошмугляло... Ох, діточки мої! — може вже і слуги ханські із ряду до ряду невольників захожають, по три пучки тернини і червоної таволги у руки набирають, по тричі в однім місці бідного невольника загинають, тіло біле козацьке молодецьке коло жовтої кости оббивають, кров християнську не повинно проливають... Дітки мої, дітки-голубята! — може за мої гріхи таке горе люте впало на голови моїх діток-козаків. Може недостойним молитвам моїм не судило ся вознести ся до престолу Господнього; може щирі, некучі слюзи мої за вас, славне військо запорожське низове, не ростили Господеви всеблагого серця, і воздіяние руку моєю, яко кадило перед Господом і яко жертву вечірною, не восхотіло узріти око Єго

всевидяще, дітки мої соколята... Приймїть-же-ж діточки, спокуту мою перед вами...

Отець Панхвилий кланяв ся і плакав. Дрібні старечі слюзи єго капотили на хрест святий, що притуляв він до свого лона... Плакали і козаки...

— Ні, ні! — ридючи промовив Хмара, стискаючи руками груди свої... За мною, брати мої любі, за мною покута, а не за пан-отцем!... Моїм гріхом покарано наше славне військо запорожське низове, моїм гріхом не спокутованим, не замоленим... Слухайте-ж, панове, мою спокуту — миром слухайте і миром гріх мій великий розрішите... Згадайте, брати мої, нашу колишню давню потребу з Татарами під Голтвою. Нас, козаків, було тоді під Голтвою невеличка купка під бунчуком славного товариша Дядківського куриня-Іванця з Гадячого. Під тим бунчуком стояв і я тоді — плече в плече, стремєнь до стремєня з Іванцем. І оточила тоді нас орда силою великою...

Далі буде.

го клубу прийняти сю ухвалу нашого Товариства до доброхотної відомості. З виразом найпочтєннїшої преданности Словенське катол. політ. Товариство в Люблянї 12 грудня 1897. Предсідатель Фр. Повше, держ. посол; В. Монцер, секретар.*

На сю відозву вислав п. Барвіньский отсю відповідь до Виділу Словенськ. катол. політ. Товариства:

Достохвальний Виділе!

Прошу уклїнно прийняти іменем моїх товаришів руских послів сердечну подяку за щире поздоровленє нашого солідарного поступованя з иньшими славянськими і католицько-німецькими послами в бою за рівноправність народів в Австрії, виславлену в маніфесті правиці. Довіре, яким надїляли мене в заступстві своїх справ братні нам Словенці, Хорвати, як і достохвальна відозва Свїтлого Виділу Словенського катол. Товариства в Люблянї, додає мені нової заохоти і кріпкості, жертвувати свої слабї сили для доброї справи, якої добивають ся Словенці, Хорвати і Русини спільно з иньшими сторонництвами правиці. Солідарностию, яку ми собі взаїмно прирекли, добємо ся здійсненя наших справедливих домагань і положимо певні основи до свободного розвою культурного наших народів.

Прошу прийняти мою заяву як і сердешну подяку до ласкавої відомості.

У Львові 18. грудня 1897.

Ол. Барвіньский,

посол до сойму кр. і ради держ.

Угодова провізорія на Угорщині.

Справа угодової провізорії на Угорщині є звїсна нашим читателям з подаваних нами обширнїйших змістів про угорські розправи соймові над тою квестиєю. В останнїх днях виглошено дві знаменні бесїди, на котрі хочемо звернути нашу увагу. Першу з тих бесід виглосив гр. Альберт Апонї, один з провідників народного сторонництва. Гр. Апонї застеріг в своїй бесїді, що сли би ходило тільки о справу довіря для теперішнього кабінету, то він станув би на становищі неприязним для теперішнього предложеня правительственного, але тут розходять ся також о найважнїйші інтереси народні, для того належить їх розслїдити предметово. Коли в грі є народні інтереси, треба висше цїнити се, що має ся в руках, понад се, що можна евентуально осягнути, але чого навіть не знаємо. Не можна вправді економічного подїлу обох половин монархії уважати за катастрофу для Угорщини, однак трудно доглянути винагороди за тяжку судьбу, яку понесло би тоді угорське рїлнїцтво. Шкода, яку потерпить Австрія, не буде нашим зиском. Не треба по причинї надмірних формальностей утрудняти переведенє угоди, бо мїг би евентуально витворити ся стан рїчий, котрий був би некористним для обох сторін. — З правнодержавного погляду не можна предложеню нічого закинути, під зглядом економічним зазначено тільки переходовий стан. Можна би бажати, щоби в предложеню зазначено виразно, що цловий договір опирає ся на основі самостійної території цлової. Бесїдник легко мїг би відділити інтереси краю від інтересів правительства, але сим разом не може сего зробити. Коли в Австрії наступлять знова правильні відносини, то ситуація не буде грізна. А може стати ся инакше. Без наміру вмїшуваня ся у внутренні відносини австрійські, належить однак заявити, що деякі елементи в другій половині монархії призабули при виборі средств до політичної борби, що они довжні спільним відносинам обох половин монархії і взаїмній підпомозї. Гонитьба за популярностию із сторони австрійських сторонництв і розсїванє небелиць о економічний перевазі Угорщини, може легко нарушити звязь межи обома половинами монархії, котру то сотворила прагматична санкція і угода з р. 1867. Чи не є се у власнім інтересі Угорщини і чи то не одна з найбільших єї задач історичних удержанє непохитної основи цїлої монархії і єї державного становища? Докажїм — сказав гр. Апонї — в хвили, коли покуса є так близькою, що стараємо ся о цїлковите усунєнє сумнівів і підозрїнь. Нехай кождий сповнить свою повинність так, як я стараю ся єї сповнити, голосу-

ючи за предложенєм. — Правиця і центрум прийняли ту бесїду оплесками, а бесїдник одержав много гратуляцій.

В суботу промовив п. Геґеді. Виследи єго були головню направлені проти бесїди Косута. Бесїдник сей зазначив, що взгляд на множество спільних інтересів економічних Угорщини з Австрією склонив Деака до заключеня угоди з застереженем прав Угорщини. Цлова унія з Австрією має на цїли забезпеченє поважної торгівни збуту для Угорщини. Правительственне предложенє забезпечує тільки status quo, що треба уважати за переходову стадію; навіть опозиція признає, що потреба удержати з Австрією пропорцію, основану на цлово-торговельнім договорі. Ліберальна партія не є фанатичним прихильником цлового договору, бажает однак, щоби єго всі добрі і злі сторони совістно роздумано. Суд, мов би угорський промисл убивав цлову звязь, є ошибочний, що виказує статистика. Відтак обговорював п. Геґеді заяву міністра фінансів, Люкача, зложену в фінансовій комісії, і боронив єго супроти напасти опозиції. Правительство під управою Банфіого не витворило теперішньої ситуації. Вчаснїйше не мїг він виступити перед парламент із своїм предложенєм, бо сама опозиція жадала, щоби провізорію ухвалено в Австрії конституційною дорогою, що до тепер не стало ся, а відтак президент віруючи в патріотизм опозиції додумував ся, що она не буде перешкаджати ухвалі закона в своїм часі. Бесїда Апонїого є доказом, що так є дійсно. Сли би та бесїда не викликала впливу своїм відкликом до найважнїйших політичних і економічних інтересів Угорщини, то парламент може радити до судного дня і нічого не зробити. Вкінці належить надїятися, що навіть партія незалежности не буде співділати в збурєню правних основ держави. — З виїмкою скрайної лївиці цїла палата не щадїла Геґедіови оплесків і окликів: eljen!

Вчера подали ми в телеграфїчних вістях відповідь Банфіого на домаганє Геґедіого, котрим він жадав акції в цїли приготуваня автономної тарифи для самостійної території цлової. Супротив заяви Банфіого поставила партія незалежних яко услива голосованя за угодою рїшуче приреченє правительства, що постарает ся о відділенє для Угорщини цлової території і самостійного банку. В тім дусі зложив Банфі справозданє цїсареві. Ходять вісти, що цїсар удасть ся сего тижня до Будапешту і в тім часі надїють ся якогось порїшеня в справі угодової провізорії. На понедїлковій дискусії поводи́ла ся скрайна лївиця дуже неприязно до правительственного предложеня угодового і вправляла такі крики, що треба було заєданє перервати на кілька хвиль. Наслїдком зволїканя угодової провізорії в угорськїм соймі обі делеґації мусять вздержати ся з зарядженєм спільних поборів цлових аж до соймової децизії.

Вісти політичні.

Патент цїсарський, скликающий сойми має появи́ти ся сими днями. Сойм галицький має бути скликаний ще при кінци грудня. Віст ся поки що не є певною.

Надзвичайні загальні збори Австро-угорського банку уповажнили генеральну раду до заключеня угоди з правительством австрійським і угорським в справі продовженя закона, відносячого ся до того банку, по кінєць грудня 1898. Генеральний директор банку освідчив, що наступило порозумінє на основі status quo з повним застереженєм взаїмних прав і обовязків. Банк не буде мав з того договору ніяких шкідливих зобовязань на будучність. Заключений договір з обома правительствами предложить ся 3. лютого 1898. загальним зборам банку до оцінки і до прийнятя до відомости.

В Празї вертає давний лад і супокїй; в короткім часі перестануть дневні патрулі ходити по місті. Німецькі вивіски над торговлями починають на ново показувати ся.

Зборам чеських мужів довіря, що відбули ся 19. с. м., проводив посол Блажек. П. Герольд держав реферат про послїдні подїї в парламенті і про тактику молодочехів. Відтак слїдувала оживлена дискусія, в котрій брали участь мужі довіря і послї. Ухвалено резолюцію з подякою

для молодческого клубу за єго тактику в парламенті з висказом жалю, що уступив міністер, котрий бажав вимірити справедливність Чехам; висказує дальше та резолюція похвалу за утворенє більшости і єї маніфєстацию з нагоди відрочєня ради державної, вірить в удержанє солідарности в тих случаях, в котрих буде ходити о зреалїзованє основ адреси правиці, а вкінци домагає ся управильненя языкової квестиї на основі повної рівноправности національної, з увзглядненєм виміру того самого закона, як для Чехії, так для Шлеска і Морави. Резолюція признає неподїльність чеського королївства.

Мужі довіря висказали, що поведєнє молодческого клубу було гідне подиву, повне пожертвованя і сьмілої відваги. Ческо-німецький спір може доперва тоді цїлковито полагодити ся, коли кривди заподїяні чеським меньшостям будуть вирівнані. В разі якої небудь зміни языкових розпоряджень чеських настане рїшучий протест чеських послів і чеського народу. Чехи не пристануть ніколи на подїл краю, бо се противило би ся єго минувшости і екзистенції монархії. — Збори домагали ся також правно-полїтичного управильненя відносин країв чеської корони до держави і наданя соймам більшої автономії.

Збори висказали найглубшїй жаль по причині насильств, доконаних на чеських меньшостях; запротестували против експесам в Празї заявляючи, що були они спровоковані Німцями, рівнож відперли напасти на посадника Підліпно-го, котрий по їх думцї стояв на сторожи євого обовязку. В кінци містить резолюція домаганє знесеня намісцевих судів, бо продовженє того аномального стану треба би уважати за неприязний крок против Праги, столиці Чехії.

До Бадєного, президента Кракова Фрїдлайна, до посадника Прєрова, до президії посольської палати і предсідателїв клубів більшости вислано привітні телеґрами.

В Сьміхові відбули ся збори виборцїв чеських, на котрих реферували п. п. Бжезновский і Кольсїньский. Ухвалено домагати ся розширеня компетенції сойму. — На зборах жидівско-чеського союзу ухвалено не підпомагати Молодочехів, бо деякі члени молодческої партії в часі послїдних розрухів заохочували товпу до робованя жидівських домів.

За видрукованє резолюцій ухвалених на зборах мужів довіря сконфісковано всі дневники чеські. Німецька праса дуже лютить ся на Чехів за їх резолюції. N. fr. Presse висказує, що ті резолюції доливають оливи до огня і будуть мати ті наслїдки, що Німці противствалють найскрайнїйший опір. А дальше домагає ся сей дневник, щоби правительство розбило теперішню більшість, бо она то удїляє Чехам позволеня на всі їх зухвальства і збурєня. Доки ся більшість буде, доти Австрія не видобуде ся із смертних устисків. Сила тої більшости, відколи утворено V курию, від коли чеські послї (соціалїсти) закинули своїм товаришам з Чех, що чеське право державне є простим ошуканьством, від коли Яворський мусить стати око в око польським соціалїстам, сила відпорна того обруча більшости хїба не збільшила ся. Правительство мусить здобути ся тільки на волю і силу. Сли того не учинить, то не буде вже ходити о вимір справедливости але заквестіонований буде бит Австрії.

Від коли Німці заняли в Китаю залив і місто Кіао-Чу, держить ся упорно чутка, що заносить ся на подїл Китаю, а в послїдних днях набрала та чутка такої певности, що майже вірити ся не хоче, як би так дійсно мало стати ся. З Лондону і Парижа розїйшла ся рівночасно вість, що російська флота заняла порт Артур над заливом пекїньським, то місто хїньське, в котрім євого часу були найбільші хїньські арсенали, а котре здобули євого часу Японцї. Офіційального потвердженя сеї вісти ще нема, але всюдї, особливо в Парижі і Лондоні, зробила она велике вражїнє. В Парижі не сумнїває ся ніхто о правдивости тої вісти, а в політичних кругах говорять, що Росія і Німеччина постановили подїлити межї себе хїньську державу. Що правда, ніхто не думає о тім, щоби єї двї європейські держави дійсно хотїли розібрати між себе хїньську державу, бо се просто неможливо. Державу, що має около 400 мільонів жи-

телів, не так легко розібрати і дійсний поділ мусів би бути розложений хіба аж на сотки літ; але на разі можна в ній мати перевагу впливу. Отже в Парижі говорять, що не розходиться о дійсний поділ територіальний, лиш о розмежене круга впливу Росії і Німеччини в Китаю, до чого має приступити ще й Франція. Француска праса доказує що в Китаю є досить місця, щоби там Франція, Росія і Німеччина могли спокійно побіч себе піддержувати свої впливи і розширяти свої інтереси. В Лондоні викликала вість о занятю порту Артура велике занепокоєнє. «Globe» оголосив однакж комунікат англійської адміралії, в котрім сказано, що адміралія не має о тім ще ніякої вісти. Впрочім на хінських водах є достаточне число англійських кораблів для забезпечення англійських інтересів.

Межи Грецією а Туреччиною станув остаточно мир. Король грецький вже підписав его а грецька палата послів ухвалила оноді в третім читаню закон ратифікаційний і відпочила ся на час необмежений. Президент міністрів заявив, що проєкт контролі фінансів є вже майже на укінченню.

Лишив ся ще лиш клопіт з Кретою. Розходить ся тепер головн о обсажене посади ген.-губернатора на Креті. Як звісно Росія предложила була на ту посаду чорногорского воеводу Божицара Петровича, а великі держави европейські на то годили ся. Але тепер Кретийці не годять ся на то і кажуть, що не хотять ніяких впливів славянських.

Новинки.

— **Рускі радикали** скликають селян на віче до Збаража, котре має відбутися там дня 27-го грудня с. р. Буде там бесіда о поділлі Галичини, о поділлі ґрунтів панських між селян і о політичнім положенню Русинів. Таке саме віче скликають радикали на день 26-го с. м. до Перемішля.

— **Знов пригода на залізниці.** Дня 21-го грудня с. р. поїзд товаровий ідучий зі Львова мав на стації Бориничі виминути поїзд тягаровий, що ішов зі Станиславова. Наслідком однакж спізнєня одного поїзду і хибного устанєня зворотнич поїзд зі Станиславова вїхав на вози, пересувані на згаданій стації і розбив два вагони. З людей ніхто не поніс ушкодження.

— **Вільний театр** має повстати в Кракові за ініціативою редактора літературного тижневника «Życie», Людвика Щепанського. Вступ на ті представлення, що будуть відбувати ся раз в місяць в міськім театрі, будуть мати лише запрошені особи. Можна затім догадувати ся, які то будуть представлення. До репертоару «вільного театру» прийнято доси: пантомінову драму Метерлінка «В глибокій», Гартлебена «Sittliche Forderung», Рідля «Мати» і много иньших творів з школи «наймолодших» драматургів.

— **Кілько є всіх Українців-Русинів?** Хоч вартість народу становить не его скількість, лише его якість, то проте не малої ваги — особливо для переслідованого народу — є й его скількість. Малий числом нарід можна скорше знівечити, силоміцю засимілювати, а великий може пережити всі невгоди, аж поки не настануть для него ліпні часи. На наш нарід можна мати певну надію, що він переживе неодну біду, та й переживе ще багато иньших лихоліть і не дасть ся легко стерти з лица землі, бо між славянськими народами що до числа займає друге місце. Ми доси привикли говорити і писати, що нашого народу є около двацять мільонів. Знали ми се з давних переписів і притім не тямали, що наш нарід вже як не чим иньшим, то числом зростає дуже. Сего року була в Росії перепись (конскрипція) всіх народів і при ній заведено небувало доси в Росії рубрику рідної мови. Хоч у такій величезній державі, як Росія европейська і азійська, перепись всего населєня не може вийти без деяких помилок, то проте остатню перепись уважають найпевнішою із всіх, які коли в Росії були. З неї виходить, що в самих тих російських губерніях, де українська мова панує майже судільно, не числячи губерній з мішаним (і українським) населєнем, є Українців звиш 25 мільонів. Коли дочислимо до того ще Русинів в Австро-Угорщині, то вийде поважне число трийцять мільонів Українців-Русинів. Ся вістка для кожного Русина пе-

вно буде цікава. А виймаємо єї із статі О. Кониського в першій книжці Літературно-наукового Вістника п. з. «Обшир і людність України російської», де находимо ще багато иньших інтересних заміток з нагоди конскрипції в Росії. Крім сеї статі, перша книжка Літературно-наукового Вістника містить багато иньших статей, котрі прочитати і користо і приємно і доконче потрібно. І так в частині літературній, котра обнимає звиш вісім аркушів друку, находимо «різдяне» історичне оповіданє Михайла Грушевского п. з. «Ясновельможний сват»; далі поезії Ів. Франка «До Бразилії», довшу новелю Ольги Кобилянської «Valse melancholique», поезії Павла Граба і Уляни Кравченко і нарис О. Маковей «Самота». Се, оригінальна белетристика, она займає в книжці аж 93 сторони великої 8-ки. З перекладаної белетристики находимо в першій книжці гумореску Марка Твена «Дневник Адама», оповіданє з життя Чорногорців Луки Йововича «Гайдук», дві поезії Конрада Фердинанда Мера і новелю Єнаса Петра Якобзена «Пані Фенс». В науковім відділі находимо крім згаданої статі О. Кониського ще такі статі з різнородним і інтересним змістом: про три інтернаціональні наукові конгреси сего року і статю Франка «Із секретів поетичної творчости»; критику Грушевского на повість Франка «Для домашнього огнища»; фейлетон Маковей «З життя і письменства», фейлетон Spectator-а «З російської України», фейлетон Франка «З чужих літератур» і бібліографію. Покищо обмежаємо ся на поданю змісту сеї першої книжки Літературно-наукового Вістника, котра появить ся за тиждень і розішле ся всім передплатникам. Гарну вістку на окладинку Вістника нарисував наш маляр Микола Івасюк. Коли хто з Русинів має звичай справляти свої рідні подарунки на Різдво, то передплаченє для неї Вістника буде певно наймильшим і найкористнішим подарунком.

— **Зі страху перед соціялістами.** В суботу прийшов до комісаріату поліційного 10 дільниці у Відні цукорник Ігнат Готшалк, приніс з собою в полотнянім мішку цілий свій маєток готівкою около 4300 зр. і просив урядника прийняти его суму в депозит, бо на него настають соціялісти і хотять забрати ему цілий маєток. Призваний лікар ствердив у Готшалка божевільство і его віддано на обсервацию психіатричну.

— **Ц. к. дирекция залізниць державних** оповіщує: Ч. 67147/VI. Вскібно-північно-західний австрійський звязок залізничий. З днем 1-го січня 1898 увійде в жите нова тарифа часть II. зшитка 6. (Ціни єдиничні за перевіз поодиноких артикулів.)

Ч. 67543/VI. Північно-німецький рух товаровий з Галичиною і Буковиною. — З днем 1-го січня 1898 увійде в жите нова тарифа часть II. зшитка 2.

Ч. 69628/V. З днем 1-го грудня с. р. перемінено стації Берншляг і Гросс-Глобніц залізниць локальної Шварцнаб-Цветль на переставки для набору товарів. Експедиция осіб, пакунків, посилок пошпінних і товарів дрібних не підлягає ніякому обмеженю.

Ч. 71355/VI. Австро-угорско-баварський звязок залізничий. — З днем 1-го січня 1898 увійде в жите тарифа виїмкова для перевозу яєць (з виїмком мураних) в скринях і бочках.

— **Ученик злодієм.** Минушого тижня бібліотеку школи реальної у Львові хотів окрасти ученик 7-мої класи з той же школи. Сторож шкільний увійшовши о 8. годині вечером до комірки, де лежали шкільні, спостеріг в куті ученика. Коли на питанє сторожа ученик дуже змішав ся і не міг добути із себе розумної відповіді, відпровадив его сторож до директора, котрий велів ученика зревідувати. При ревізії найдено в кишені долото і витрих. Недоспілий злодієй тоді признав ся, що хотів вломати ся до бібліотеки і окрасти єї, бо має доброго купця на книжки. Молодого злочинника сейчас виключено із школи.

— **Професор — розбійником.** Перед судом в Солуні рішено цікаву справу. Минушого літа професор болгарської школи реальної в Кевпрулі, Йордан, устроїв із своїми учениками ботаничну прогулку. В часі тої прогулки на гімназіястів напала розбійничка шайка, котра увела одного з хлопців, сина найбогатшого купця з Кевпруля, і не віддала его родичам, поки не одержала високого окупу. Однакж опісля, коли розбійничу шайку зловлено, показало ся, що проф. Йордан був співником розбійників і що науменно длатого випровадив хлопців за місто, щоби видати їх в руки опришків. Суд узяв винуватого педагога і засудив его на 5 літ в'язниці. Спільників професора засуджено на 2 до 3 літ в'язниці.

ВІСТИ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧНІ.

В товаристві взаїмних обезпечєнь «Дністер» у Львові видано в місяці падолисті с. р. 3.823 важних поліс на 2,298.299 зр. обезпеченої вартости з премією 19.403 зр. 58 кр. В часі від 1. січня с. р. до кінця падолиста с. р. є 48.321 важних поліс на 25,994.951 зр. обезпеченої вартости з премією 221.305 зр. 40 кр. Попереднього року було в тім самім часі 37.692 поліс на 20,747.619 зр. вартости з премією 175.148 зр. 49 кр. Шкід прибуло в падолисті 68 случаїв, особливо в послідних днях падолиста приключили ся значнійші пожари в многих сторонах. Разом всіх від січня с. р. було 471 шкід, з котрих залягоджено і виплачено по день нинішній 454 случаїв, вздержано з причин правних 4 відшкодованя (разом в сумі 418 зр.) відмовлено і віддано під рішенє Суду мирового 1 случай (на 50 зр. 41 кр.) а 12 шкід з падолиста в 5 місцевостях власне ліквідує ся. Сума всіх тих шкід з дочисленем коштів ліквідації і нагород уділенних за успішний ратунок, виносить brutto 106.058 зр., а відтягнувши від того участь Товариства реаскураційного позістає на власний рахунок квота 55.028 зр.

Фонд резервовий побільшив ся до суми 71.906 зр. 64 кр. і є улькований в цілости в пуліярних цінних паперах, котрі позістають в пореховку галицького Банку краєвого у Львові.

Вісти з Еп. Станиславівської.

На конкурє до 15-го н. ст. січня 1898 р. розписано парохію Кобаки дек. косівського. — Рукоположені в пресвитери: Ів. Березовський, Мат. Велигорський, Мих. Дейницький, Ник. Кейван, Іос. Раковський, Тад. Рогошевський, Вас. Сосновський, Мих. Струмінський, Апол. Сімович і Іос. Фльорчук. — До львівської дух. семнарії прийняті: Мих. Вучко на I. а Ал. Вергановський на III. рік.

Телеграми.

Відень, 22. грудня. Вчєра перед засіданєм бюджетової комісії делегаційної відбула ся спільна нарада членів делегації, що належать до клубів більшости ради державної. На конференцію ту покликано телеграфічно дра Крамаржа з Царгороду. Нарадам проводив Яворський.

Відень, 22. грудня. «Wiener Ztg.» оголошує речинці скликаня соймів: галицький, долішно-австрійський, етирійський, крайньський, шлеский і Гориційскі скликані на 28. грудня. На 10. січня прочі сойми з виїмком дальматиньского, котрий скликаний на 17. січня і істрийского на 20. січня.

Прага, 22. грудня. Посол Функе заявив на зборах в Літомерицах: Австрия стоїть перед новим зворотом в своїх внутрішних відносинах. Ситуация є дуже поважна. Ті відносини можуть пекористо вплинути на виїшні відносини держави. Забурєнє се викликав один самовільний, незаконний указ гр. Бадєного. Німецько ліберальні сторонництва боронять конституції, єї свобод і народних прав, видєртых насильством і незаконністю. Сли теперішного забурєня не усуне нинішній парламент, то позістане тільки одно средство: розв'язанє ради державної. Нова палата не буде мати тої самої більшости.

Любляна, 22. грудня. На відбутих вчєра виборчих зборах Шустершич зі взгляду на наближуючу ся завзяту борбє між Славянами а Німцями в Австрії взивав всіх Славян до єдности, а передовсім підніс, що в соїмі крайньським мусить наступити порозумінє межи обома славянськими сторонництвами.

Берлин, 22. грудня. Жінка канцлера Німеччини, кв. Гогенльогого, померла на запалєнє легких.

Петербург, 22. грудня. 24. полк російських драгонів вислав євому почетному шефови, архикнязєви австрійскому Оттонови прехоронний альбум з фотографіями всіх офіцирів, з відом кошар і їх урядженєм.

Прага, 22. грудня. Збори ческих мужів довіря вислали привітні телеграми гр. Бадєному, Абрагамовичєви і предсідателям клубів більшости.

Вино Папайтинове
Вино з оріхів Коля.

при недугах жолудка, на травленє.
Ціна 4 корони.
Средство підбужкує і покріплює.
Ціна 2 корони.

Головний склад в аптиці
161 102—?
Жигм. Рукєра
під „Срібним орлом“ у Львові.

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 22. грудня 1897.

I. Акції за штуку.

Зеліз. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.
Зеліз. Львів-Черн.-Ясеп по 200 зл. валь.
србл.
Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.
кред. гал. по 200 зл. в. ав.
Гарбарні в Ряшеві по 200 зл. в. ав.
Фабрики вагонів в Сяноку перед тим
Ліпінського по 500 кор. в. ав.

пла- тять зл. кр.	жада- ють зл. кр.
215 —	218 —
282 —	285 —
380 —	390 —
— —	210 —
200 —	210 —
250 —	260 —

II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.

Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.
" " " 4 1/2% " " лос в 50 л.
" " " 4% " " в 601 по 200 К.
" краєв. 4 1/2% в. ав. лос в 51 л.
" " 4% в. ав. лос в 57 л.
Т. п. г. (д. гал. земс. 4% (першаеміс.).
" " " 4% лос в 41 1/2 літ
" " " 4% " в 56 літ

110 20	110 90
100 —	100 70
96 70	97 40
100 50	101 20
97 50	98 20
97 80	98 50
97 50	98 20
97 10	97 80

III. Обліги за 100 зл.

Гал. фонду пропін. 4% в. ав.
Буков. " 5% " "
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)
" " 4 1/2% (3 ем.)
Зелізниця льокальні 4% по 200 кр.
Лозички краєв. (3%) ва. з року 1873
" " 4% " 1891
" " 4% по 200 кор. з р. 1893
" м. Львова 4% по 200 кор.

97 80	98 50
102 75	—
102 10	102 80
100 10	100 80
96 50	97 20
103 —	—
— —	—
97 80	98 50
97 —	97 70

IV. Льоси.

Міста Кракова
Станиславова

25 25	27 25
42 —	—

V. Монети:

Дукат пісарський
Наполеондор
Пів-імперіал
1 рубль російський срібний
" " паперовий
1 марок німецьких

5 62	5 72
9 49	9 59
9 55	—
1 20	1 25
127 50	128 50
58 55	59 —

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1897.

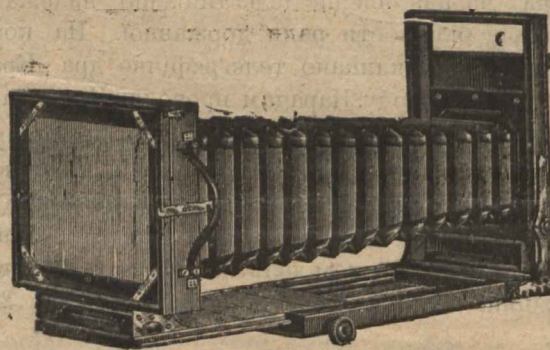
(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд	посп. особ.	до Львова	Поїзд	посп. особ.	зі Львова
приходить о годині			відходить о годині		
7:30	з Іцкан		6:00	до Підволочиск з голови. двірця	
7:50	" Янова		6:10	" Іцкан	
7:52	" Тернополя на Підзамче		6:15	" Підволочиск з Підзамча	
8:05	" Лавочного		6:45	" Іцкан	
8:15	" Тернополя і Бродів на головний дворець		8:40	" Кракова	
8:25	" Сокаля		8:50	" Янова, Калуша, Хирова	
9:10	" Кракова		9:20	" Скольного	
10:35	" Ярослава		9:25	" Сокаля	
1:15	" Янова		10:05	" Підволочиск з годовного двірця	
1:30	" Кракова		10:27	" " з Підзамча	
1:40	" Скольного Стрия, Калуша, Хирова		10:45	" Іцкан	
1:50	" Черновець		1:55	" Підволочиск з годовного двірця	
2:15	" Підволочиск на Підзамче		2:08	" " з Підзамча	
2:30	" " головний дворець		2:40	" Черновець	
5:25	" Сокаля		2:50	" Кракова	
5:35	" Підволочиск на Підзамче		3:05	" Стрия	
5:45	" Іцкан		4:40	" Ярослава	
Ніч			Ніч		
3:04	з Підволочиск на Підзамче		4:40	до Кракова	
3:30	" " головний дворець		5:20	" Лавочного	
5:10	" Кракова		6:24	" Янова лиш в будні дни	
6:00	" Підволочиск на головний дворець		6:45	" Кракова	
6:55	" Кракова		7:05	" Сокаля	
8:45	" Кракова		7:25	" Тернополя з годовного двірця	
9:10	" Іцкан, Бергомету з виїмком понеділка		7:30	" Лавочного	
9:30	" Кракова		7:47	" Тернополя з Підзамча	
9:43	" Підволочиск на Підзамче		7:48	" Янова	
9:50	" Іцкан		10:30	" Іцкан	
10:00	" Підволочиск на головний дворець		10:50	" Кракова	
10:20	" Стрия, Хирова		11:00	" Підволочиск з годовного двірця	
12:10	" Лавочного		11:37	" " з Підзамча	

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Перший християнський

ново отворений склад апаратів і всіляких приборів

до заводової фотографії і для П. аматорів поручає низше цін увсіх фірмах краєвих і заграничних. Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на провінцію відворотного почтою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіляких приборів до фотографії. На жадане виписує ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартості апарату) з об'єктивами Voigtlander'a, Steinheil'a, Götze'a і т. д.

Едмунд Бродковський

Львів, ул. Баторого 22.

131 34—140

АГЕНЦИЯ ЧАСОПИСИЙ

А. ЛЯНДОВСКОГО

у Львові, Пасаж Гавсмана (Гранд-Готель)

приймає передплату на всі часописи у всяких язиках і доставляє їх до дому без всякої доплати.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженем

3 1/2% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженем,

а всі інші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдєня!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

СКЛАД І РУКОДІЛЬНЯ

обуви мужескої, дамської і для дітий

у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсим Вп. Публику, що виробляє **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдєня, з всякого рода шкір, як: **Обуве мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних.** — Також приймає до відновлення і направи **Кальові і Плащі кавчукові, всякі гумові приряди** як також зельованія обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовленія виконує в можливо як найкоротшім часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві вгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанем

139 23—140

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальові і плащів кавчукових.

Учитель

орган руского Тов. педагогічного двотижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

1000

туток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львів, улица Галицька число 12.

Замавляючим 5.000 туток разом упаковане і відсилка franco.

Вже появилася з друку

РУСКА КУХАРКА

або

Школа варєня по руски містить 41 знаменитих зуп.

Всі печені, які тільки можливі: Волові, баранячі вєпрові і т. д.

Баїцованє шинок, робленє знаменитих кишок і ковбас і т. п.

Мучні і яєчні страви

Блини — Пизи і т. п.

Знамениті рускі пироги печені з сиром, капустою і т. п.

Робленє вкусного набілу і т. п.

Ціна 70 кр.

По надісланю переказом **76 кр.** висилає франко Друкарня народова Ст. Манецкого і Спілка, Львів. Готель Жоржа.

За певну і добру льокацію поручаємо

4 1/2% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні коронові
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи товариства кредитового земского
4 1/2% листи Банку краєвого
5% облігації Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облігації пропіначийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Контора виміни і відділ депозитовий перенесені до льокалю партерового в будинку банківім.